DANS

Elisabeth gets her way is een weergaloos portret van een groot muzikante ★★★★★

Zonder te vervallen in nodeloze adoratie legt danser en choreograaf Jan Martens in zijn solo op ingenieuze manier de vinger op de vernieuwende betekenis van Elisabeth Chojnacka (1939-2017).

Annette Embrechts 15 juli 2021, 11:47

Advertentie van de Rijksoverheid
Achter de schermen op een GGD priklocatie

Jan Martens bij een portret van Elisabeth Chojnacka. Beeld Luis Xertu

Elisabeth gets her way door Jan Martens/GRIP Beeld Luis Xertu

Na afloop wil je niets anders dan nóg meer weten en horen over die flamboyante en onnavolgbaar goede klaveciniste uit Polen, die in Frankrijk als ‘een leeuwin met rode manen’ op naaldhakken door ‘de grijze wereld van de nieuwe muziek’ trok. Danser en choreograaf Jan Martens legt in zijn solo *Elisabeth gets her way* op zo’n ingenieuze en precieze manier de vinger op de vernieuwende betekenis van Elisabeth Chojnacka (1939-2017) dat je vol bewondering achterblijft. Voor die vrouw die van welluidende klassieke klavecimbelcomposities doorstootte naar onmogelijk lijkende, hedendaagse percussiecomposities voor alle snaren, toetsen en houten onderdelen van haar instrument. En voor die innemende Martens die deze dagen een grote ensemble-première in Avignon weet te combineren met deze knappe solo in Julidans, die precies voldoet aan wat de ondertitel zegt: ‘een portret in zeven dansen en meer’.

De zeven korte, zorgvuldig opgebouwde videofragmenten (Yanna Schoentjes en Sabine Groenwegen) geven veelzeggende doorkijkjes naar het wonderlijke verloop van haar carrière, haar bewonderenswaardige doorzettingsvermogen en haar talent om

moeiteloos te slalommen van oude naar nieuwe muziek. Zodoende werd ze een muze voor avant-gardistische componisten als Györgi Ligeti, Iannis Xenakis, Luc Ferrari en Luciano Berio. Martens zelf danst in even eigenaardige als raak gekozen kostuumcombinaties (Cédric Charlier): van een witte pofbloes met ruches boven een verwassen legging met panterprint tot een goudkleurige glitterslip en modernistische tangojurk. Ook iedere beweging van Martens, of die nu lyrisch is, minimalistisch, provocatief of ritmisch, past precies bij het moment uit haar carrière dat hij op dat moment wil uitlichten. Zonder te vervallen in nodeloze adoratie, schetst hij een weergaloos portret van een groot muzikante, en maakt ondertussen ook duidelijk hoe avant-garde werkt.

In 1999 haalde Chojnacka met choreografe Lucinda Childs een staande ovatie op het podium van Holland Dance Festival. Nu verdient Martens terecht eenzelfde applaus.

Elisabeth gets her way door Jan Martens/GRIP Beeld Luis Xertu

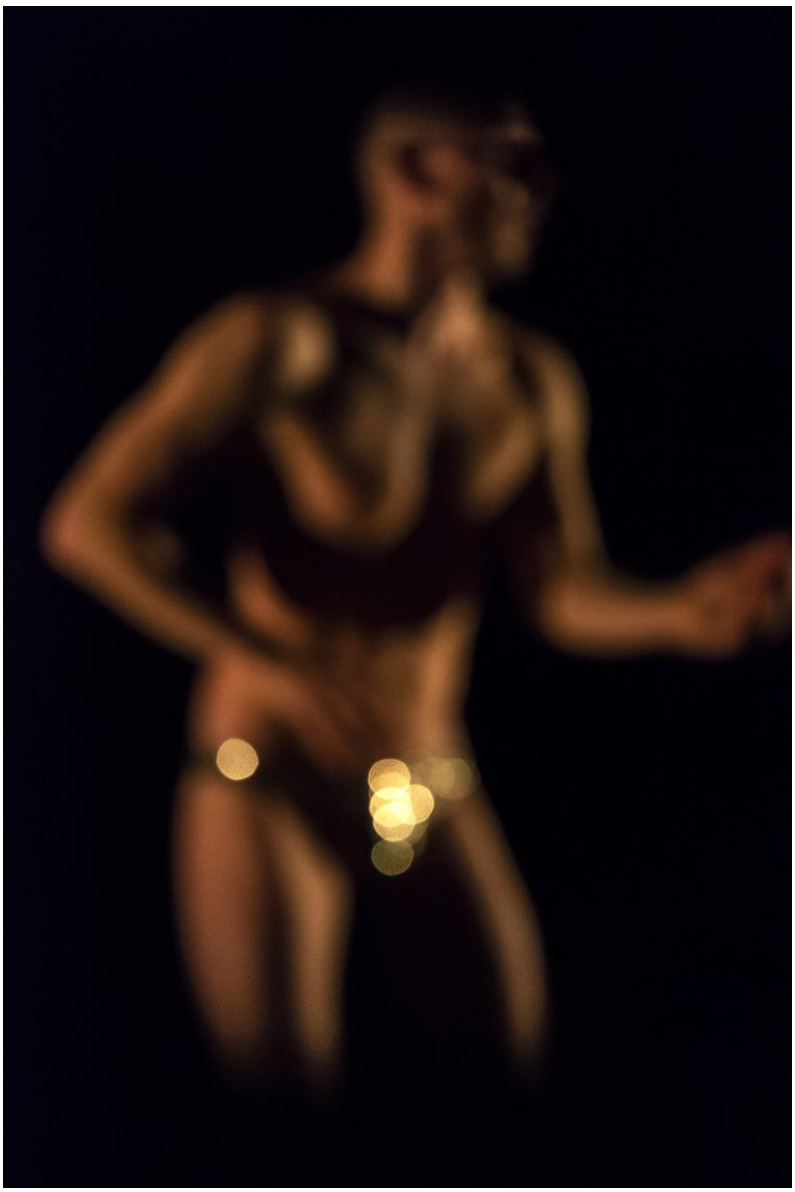

Martens in goudkleurige glitterslip. Beeld Luis Xertu

ELISABETH GETS HER WAY

DANS

★★★★★

Door Jan Martens/GRIP. Choreografie en dans: Jan Martens; sound en documentaire: Yanna Soentjens; muziek: Elisabeth Chojnacka.

12/7, Theater Bellevue, Amsterdam (tijdens Julidans). Nog te zien: 12 t/m 15/8 tijdens Theaterfestival Boulevard, Den Bosch

Lees ook

Er is eigenlijk één beweging maar het is fantastisch

Prachtig puur slot Spring Festival